

Stefan Woyda, Dorota Rudnicka

Biskupice, gm. Brwinów, woj.
warszawskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 16, 149-150

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BIAŁOBRZEGI
woj.rzeszowskie
Stanowiska 1 i 4

patrz
okres halsztacki

BIAŁOGÓRZYNO, gm.Białogard
woj.koszalińskie
Stanowisko 18

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Katedra Archeologii

Badania prowadził mgr Henryk Machajewski przy współpracy mgr. Andrzeja Sikorskiego. Finansował UAM. Pierwszy sezon badań. Stanowisko wielokulturowe. Osada ludności kultury łużyckiej, osada ludności kultury oksywskiej, osada ludności grupy dębczyńskiej z późnego okresu rzymskiego.

Stanowisko zarejestrowano w 1980 r. podczas penetracji dorzecza Radwi. Zlokalizowane jest ono na płaskim, rozległym wyniesieniu od wschodu otoczonym rzeką. Badania miały charakter badań ratowniczych.

Na obszarze 110 m² stwierdzono 47 obiektów trzech jednostek kulturowych:

1. Osada ludności kultury łużyckiej -2 jamy.
2. Osada ludności kultury oksywskiej - 3 jamy.
3. Osada ludności grupy dębczyńskiej - 2 półziemianki, 11 palenisk, 21 jam. Wśród form naczyń ceramicznych tej grupy uwagę zwracają naczynia baniaste wąskootworowe, naczynia typu "Schalenurnen" zbliżone do stylu Kuhbier - Dzierżęcino. Stwierdzono także elementy stroju w postaci fragmentów grzebienia kościanego z nitami wykonanymi z brązu /typologicznie brak jest podstaw do określenia/. Chronologia zbadanej części osady, której pierwotny obszar wynosił ok. 1 ha, określona jest na fazę C₂ późnego okresu rzymskiego i podfazę D₁ okresu wędrówek ludów. Na podstawie wyników penetracji terenowej sugerować można, że ok. 75% pierwotnego obszaru osady tej grupy jest zachowana.

Materiały znajdują się w Katedrze Archeologii UAM w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

BISKUPICE, gm.Brwinów
woj.warszawskie
Stanowisko 1

Muzeum Starożytnego
Hutnictwa Mazowieckiego
w Pruszkowie

Badania prowadzili mgr Stefan Woyda i mgr Dorota Rudnicka. Finansowało Muzeum w Pruszkowie i Stołeczna Pracownia Dokumentacji Dóbr Kultury. Siódmy sezon badań. Osada hutnicza późnolateńsko-rzymska.

Badaniami objęto dość nisko położoną partię osady, sąsiadującą z terasą zalewową. Rozkopano powierzchnię 1.040 m², odkrywając m.in. 260 pieców hutniczych, 2 studnie i 1 palenisko o powierzchni 15 m², związane z produkcją metalurgiczną.

Odkryte warstwy kulturowe w większym stopniu niż w wyżej położonych częściach osady związane były z najmłodszą fazą istnienia osady, tj. z wiekiem III n.e. Pojedyncze luźne zabytki odnieść można do IV w.n.e.

BŁOTNICA STRZELECKA
woj.opolskie
Stanowisko A

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu
Muzeum Śląska Opolskiego
w Opolu

Badania prowadziły mgr mgr Elwira Holc, Ewa Matuszczyk, Sylwia Wuszkank /autorka sprawozdania/. Finansował WKZ w Opolu i MŚO w Opolu. Szósty sezon badań. Stanowisko wielokulturowe: cmentarzysko kultury Łużyckiej z okresu halsztackiego, osada produkcyjna z okresu wpływów rzymskich, osada z okresu wczesnego średniowiecza i średniowiecza.

Przebadano południowy i południowo-zachodni odcinek przy krawędzi piaskowni. Odsłonięto i przebadano 14 obiektów. Wśród nich wyróżniono 1 grób ciałopalny, 7 mielerzy, 1 jamę gospodarczą, 3 ślady po słupach oraz 2 obiekty o nieustalanej funkcji.

Do kultury Łużyckiej z okresu halsztackiego zaliczono grób ciałopalny, jamowy. W partii południowej zniszczony został przez mielerz z okresu wpływów rzymskich. W wypełnisku jamy grobowej wystąpiły fragmenty ceramiki i drobne, nieliczne przepalone kości.

Mielerze w wypełniskach swych zawierały nieliczne ułamki ceramiki, drobne kawałki żuźla i polepy. Ceramika datowana jest na późny okres wpływów rzymskich. W kilku stropowych partiach mielerzy wystąpiły drobne fragmenty ceramiki z okresu wczesnego średniowiecza. Z mielerzami najpewniej wiążą się konstrukcyjne ślady po trzech słupach, w dwóch z nich wystąpiły 3 drobne fragmenty ceramiki.

Okres średniowieczny reprezentuje 1 obiekt, jest to jama prawdopodobnie gospodarcza. W wypełnisku wystąpiły ułamki naczyń, w tym kilka dużych fragmentów jednego garnka a także 2 przedmioty żelazne /skobel i hak/.

Pozostałe obiekty nie zawierały materiału zabytkowego. W warstwie ornej wystąpiły ułamki ceramiki różnicowanej chronologicznie /kultury Łużyckiej, z okresu wczesnego średniowiecza i średniowiecza/.